

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22672/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Вигњевић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Београда и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији крајњег корисника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 38137/21 од 30.03.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија крајњег корисника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 38137/21 од 30.03.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 38137/21 од 30.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба крајњег корисника и потврђено решење Првог основног суда у Београду Р1 61/18 од 22.04.2021. године у делу којим је одређена накнада за изузете катастарске парцеле број .. и .. КО ..., укупне површине 902 м2, уписане у листу непокретности .. КО ..., које су експроприсане у потпуности решењем Одељења за имовинскоправне и стамбене послове Градске општине Звездара број 463-12/06 од 13.02.2006. године, земљишно-књижно власништво АА, а у корист Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Града Београда, те обавезан крајњи корисник да предлагачу исплати накнаду од 36.050.740,00 динара са законском затезном каматом од доношења решења 22.04.2021. године до исплате и трошкове поступка од 356.500,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену крајњи корисник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене члана 42. Закона о експропријацији и битне повреде одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП.

Ревизија је дозвољена по одредбама члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“... бр. 14/2022) и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...

10/23), па је Врховни суд испитао побијано решење у смислу члана 408. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а због повреде предвиђене чланом 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се по члану 407. ЗПП не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, од предлагача, као уписаног земљишно-књижног власника, експроприсане су и изузете из поседа катастарске парцеле број .. и .. у КО ..., ради изградње саобраћајнице у улици У управном поступку између странака није постигнут споразум о висини накнаде, а тржишна вредност одузетих парцела укупне површине 902 м² је 36.050.740,00 динара.

Нижестепени судови, на основу чланова 41. – 43. Закона о експропријацији обавезују крајњег корисника да предлагачу надокнаде тржишну вредност одузетих непокретности, процењену са ослонцем на налаз вештака који је у обзир узео све релевантне параметре и корективне факторе. Процена Пореске управе по којој је исказана тржишна вредност с обзиром на промет извршен девет година раније у односу на доношење одлуке, по оцени нижестепених судова се није могла уважити, с обзиром на општепознате чињенице о вишеструком повећању цена непокретности у последњој декади.

Врховни суд прихвата као правилну примену материјалног права, са ослонцем на које је засновано правноснажно решење о висини припадајуће накнаде.

Одредбом члана 41. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ бр. 53/95...106/2016) прописано је да се висина накнаде у новцу за експроприсане непокретности одређује према тржишној цени, према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, а ако споразум није постигнут према околностима у моменту доношења првостепене одлуке о накнади.

Висина накнаде је утврђена са полазиштем на површину одузетих парцела на којима је противник предлагача уписан као власник након експропријације, као и на тржишне критеријуме за земљиште према сврси за коју је експроприсано у време доношења одлуке.

Из наведених разлога, неосновани су наводи ревизије којима се понављају жалбени наводи о неправилној методологији утврђивања висине накнаде, о чему се другостепени суд изјаснио дајући правилне и јасне разлоге за своју одлуку.

Одлука у изреци донета је на основу одредби члана 414. став 1. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**